

Sygnatura akt VI Ka 620/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **14 października 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Piotr Mika

Sędziowie SSO Grażyna Tokarczyk

SSR del. Małgorzata Peteja-Żak (spr.)

Protokolant Aleksandra Studniarz

przy udziale Elżbiety Ziębińskiej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2014 r.

sprawy **T. W. syna T. i E.,**

ur. (...) w Z.

oskarżonego z art. 209§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 28 kwietnia 2014 r. sygnatura akt III K 1245/11

na mocy art. 437 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla rozstrzygnięcie z punktu 3;
2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. D. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
4. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 620/14

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 14 października 2014r.

Sąd Rejonowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 28 kwietnia 2014r., w sprawie o sygn. III K 1245/11, warunkowo umorzył postępowanie karne przeciwko oskarżonemu T. W. o czyn z art. 209 § 1 kk polegający na tym, że w G. w okresie

od listopada 2010r. do 25 lipca 2011r. uporczywie uchylał się od wykonywania ciężącego na nim z mocy ustawy i orzeczenia Sądu obowiązku opieki poprzez niełożenie na utrzymanie swojej żony I. W. alimentów w kwocie po 1.000 złotych, przez co narażał ją na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.

W pkt 2 na mocy art. 67 § 1 kk ustalił 2-letni okres próby, a na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 72 § 1 pkt 3 kk w pkt 3 wyroku zobowiązał oskarżonego do wykonywania ciężącego na nim obowiązku łożenia na utrzymanie I. W..

Nadto Sąd zasądził na rzecz obrońcy z urzędu stosowne wynagrodzenie tytułem zwrotu niepłaconych kosztów obrony z urzędu oraz zwolnił oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych.

Od niniejszego wyroku apelację wywiódł obrońca oskarżonego, zaskarżając wyrok w części dotyczącej pkt 3, a konkretnie formułując zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na treść wyroku, poprzez zobowiązanie oskarżonego do wykonywania ciężącego na nim obowiązku łożenia na utrzymanie I. W., gdy prawidłowa ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do stwierdzenia, iż obowiązek alimentacyjny został uchylony prawomocnym wyrokiem Sądu. Do apelacji skarżący dołączył odpisy prawomocnych wyroków Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 12 VI 2012r., sygn. akt V RC 305/11, i Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 6 III 2013r., sygn. akt III Ca 1395/12.

Stawiając taki zarzuty obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie jego pkt 3.

Sąd Okręgowy uznał apelację za uzasadnioną.

Ma rację skarżący, że Sąd Rejonowy dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych, mającego wpływ na treść zaskarżonego wyroku, czyniąc nieprawidłowo ustalenia faktyczne w zakresie istnienia obowiązku dalszej alimentacji przez oskarżonego jego byłej małżonki I. W., obecnie G.. Nie ulega wątpliwości, iż oskarżony był zobowiązany do uiszczania alimentów na rzecz pokrzywdzonej na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 12 IV 2010r., sygn. akt I RC 10/09, poczynawszy od prawomocności wyroku, tj. od dnia 25 XI 2010r. Wyrokiem z dnia 12 VI 2012r., w sprawie o sygn. V RC 305/11, Sąd Rejonowy w Gliwicach, po rozpoznaniu m. in. sprawy z powództwa T. W. przeciwko I. W. oraz córkom M. i A. W. o uchylenie obowiązku alimentacyjnego, w pkt 1 uchylił z dniem 25 II 2012r. obowiązek alimentacyjny powoda T. W. względem pozwanej I. W., a wyrok ten – po rozpoznaniu apelacji – uprawomocnił się z dniem 6 III 2013r. (k. 278-279).

Należy podnieść jednak, iż powyższa, kluczowa okoliczność dla orzeczenia wobec oskarżonego środka z art. 72 § 1 pkt 3 kk, nie była znana w dacie wyrokowania Sądowi orzekającemu w sprawie karnej.

Jest oczywistym, że nałożenie obowiązku, o którym mowa w art. 72 § 1 pkt 3 kk jest możliwe tylko wtedy, gdy na sprawcy przestępstwa ciąży obowiązek alimentacyjny na podstawie innej, niż prawo karne, dziedziny prawa lub na podstawie orzeczenia odpowiedniej władzy. Ten obowiązek musi ciążyć zatem na sprawcy przestępstwa także w chwili orzekania o warunkowym umorzeniu postępowania; wówczas sprawcę przestępstwa z art. 209 § 1 kk można zobowiązać, w ramach orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania, do płacenia bieżących (i przyszłych) rat alimentacyjnych.

W obliczu nowej, acz bezspornej okoliczności, podnoszonej słusznie przez obrońcę oskarżonego, konieczną stała się na skutek wywiedzenia apelacji zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie jego rozstrzygnięcia z pkt 3.

W pozostałym zakresie wyrok Sądu meriti utrzymano w mocy, w pełni akceptując przeprowadzoną przez ten Sąd ocenę dowodów, poczynione w jej efekcie ustalenia faktyczne oraz rozstrzygnięcie o warunkowym umorzeniu postępowaniu karnego, które przystaje do stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia winy, uwzględniając dotychczasową postawę oskarżonego, dotychczasowy jego sposób życia oraz właściwości i warunki osobiste.

Ze względów słuszności zwolniono oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając wydatkami Skarb Państwa.